

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

3. Dies Decemb. Vix germinat granum Virtutis, sine palea vanitatis.
Gerson, collat. pro licent.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Decemb.

Tessera.

965

& salus. Tamen si duo, sufficimus. Si delectent turbæ, nos duo turba sumus, sed sine turbine. Iterum ergo: *Ecce ego*, Habes, qui te sequatur; habes, & qui in omnibus obsequatur. *Ecce ego*; cui pati pro te mala omnia, non tantum est votum, sed summa votorum. *Mitte me* vel ad mundi extremum; etiam illic libenter emittam extremum spiritum? *Mitte me*, & è vestigio, cuiusque rei in circulo meo retardanti, nuntium remittam. *Mitte me*, ubi sol torret; frigus urit, Aquilo sœvit. Quid timeam, ubi meo non tantum ades lateri, sed in epectori? *Mitte me*, ut intelligat posteritas, quid Deus potuerit Xaverio milite: quid Xaverius Deo Duce. Exauditus fuit Xaverius pro sua in Deum fiducia, & paucis annis Regna sexaginta sex per sola in Japoniam explicata, fuerunt Xaverianæ virtutis palæstra, certaminis arena. Cæsaris auspiciis undecies centena millia militum cæsa dicuntur: Xaverii unius manu supra duodecies centena millia, à primordialis criminis morte ad vitam sunt revocati. Ut videas quantò major Cæsare Xaverius; quid pluribus, ut viverent, concessit, quàm Cæsar, ut morerentur, coegit. Sed satis est de Heroë, de quo nunquam satis.

Xaveriana satis vox, solum est nota beatis.

3. DIES DECEMB.

Vix germinat granum Virtutis, sine palea vanitatis.

Gerson. collat. pro licent.

Gloria Dei in omnibus querenda. **I**N hoc mundo, velut in inculto agro parum est tritici, multum zizanii. Si crescat granum Virtutis; miscetur & palea vanitatis. Denique in hoc sæ-

Ppp 3

culo

culo omnia vitiorum sunt plena, virtutum inania. Nullus est vultus, in quo non sit nævus; nulla frontis, in quâ non sit ruga; nulla chlamys, in quâ non sit plica; nulla purpura, in qua non sit tineâ. (a) Denique cum Virtutibus vitia sint affinia; nisi illa perimantur, perimunt nos. Nullus igitur, hic perfectus; nisi ille, de quo Christus: *Estote perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.* Unde bene D. Hieronymus: (b) *Cunctorum in carne iustorum imperfecta perfectio est.* Assentitur D. Augustinus: *Illâ perfectio est, invenisse se non esse perfectum.* Ut igitur sis, quantum vales in hâc vitâ mortali inter mortales perfectus; sit tibi omnium omnittendorum causâ, & agendorum regula; sola solius Dei, major gloria. Hanc quantò studiosius experis; tantò te magis perficis. Bonum omne, quod habuimus quondam; quod habemus modò; & habituri sumus olim, soli debemus Dei Gloriæ: videlicet, quod simus, quod homines simus; quod redempti; quod beatitudinis capaces. Quia omnia operatus est Deus propter gloriam suam. Deus in omnibus semper impensissimè studuit honorî hominis.

II. Primò, honoravit eum suâ Potentiâ, creatis suis manibus; tibi reliqua creavit solo vocis imperio officiosus in hominem, antequam adhuc esset. Honoravit eum suâ Providentiâ, prospiciendo ei de magnifico hîc in terris hospitiò; postea excellentissimo in cœlis domicilio. Deindè copiosè ei providit de escâ, dum illi in alimentum tribuent quidquid animalium vel natat in æquore; vel volat in aère, vel repit per terram. Honoravit eum suâ munificentiâ,

(a) *Matth. 5.* (b) *Serm. 5.*

mittendo è suo Regno, qui illi administraret, tutelarem genium; qui, ut unus ex honorariis Dei in ejus aula Palatinis, semper videt faciem ejus. Hunc voluit illi semper esse à latere, ut ab omni conservaret discrimine. Honoravit illum suâ Misericordiâ, perditum redimendo; eumque extollendo super id omne, quod humanum est, videlicet ad naturæ suæ confortium; ac deindè ad gloriæ suæ solium. Honoravit illum Liberalitate suâ, promittendo pro quolibet etiam levissimo opere, totum suum Regnum totâ aternitate possidendum. Honoravit illum suâ Bonitate, ante omne tempus, hoc est, quâmdiu ipse fuit Deus, diligendo. Cùm sic Deus hominem honoraverit, nonne meritò hîc dixeris cum Prophetâ Regio? (a) *Nimis honorificati sunt amici tui Deus?*

III. Augebis gloriam Dei, contemptu tui: quantum te humiliaveris, tantum eum exaltabis. Quoclarîus Deum cognoveris, eò te profundius illi submittes, & ardentius ejus præcepta admittes. Potest Dei cognitio augeri in infinitum: sic & tui aspernatio; quia infinitum es despicabilis. Cognoscendo tuam ignominiam, vestigabis Dei gloriam, propter quam unam creatus es. Arbor simul mittit deorsum radices, & sursum ramos; quo per terram serpit profundius, eò se supra terram erigit excelsius: ita mens tua erigitur super id omne, quod est mortale, si te depresso infra omnes mortales. Omnis gloria tuorum operum ad illum referatur, à quo accepisti potestatem operandi. Ille superfluit, & otiosus est in mûndo, qui honorem Dei non

Ppp 4

quærit.

(a) *Psal. 138. 7.*

968 *Christiani Militis* Decemb.
quærit. Omnia utilitatem sumunt ex fine; si à fine
declinant, sunt prorsus inutilia. Si ut te calefacias,
malleum accipias; non solum ad hoc erit inutilis, sed
& tu ridiculus. Si sumas ignem ad lavigandam tabu-
lam res præ omnibus utilissima, jam non erit utilis
imò, non tantum inde nullum referes fructum, sed
damnum: comburet, & destruet, quod volebas per-
ficere. Omnium artium iustumenta, præter suum
finem, ad quem sunt facta; sunt vana, & supervaca-
nea: sic homo, qui non refert sua omnia ad gloriam
debitam soli Deo, est supervacaneus in mundo. A
granis, quæ seminasti, expectas copiosam messem
vite, quam plantasti, expectas uvas; ab arbore, quam
stercorasti, expectas fructus; cur inter tua, vis solus
non esse utilis tibi? Qui sperat Dei gloria, se, & suum
jactat, veneno se lactat.

4. DIES DECEMBRIS.

In his, quæ de Deo dicuntur; hæc maxima est scientia,
ignorantiam fateri. *S. Cyrillus Hierosolym. catech. lib. 1.*

Deus in- I. **S** In nostra de Deo ignorantia, cum
compre- illam fatemur, sit maxima de Deo
hensibilis, scientia; quid nos cæcutientes
& ideò per terram noctuæ, sub terrâ tabu-
amabilis. læ, volumus hebetem ingenioli nostri aciem con-
vertere ad fulgorem æternæ Majestatis; cujus intui-
tu perspicacissimæ illæ in cælis aquilæ perstringuntur,
ut clausis oculis obnubere vultu compellantur. Sed
inaccessam Dei amplitudinem nemo aptius exponit
quàm Auctor hodiernæ tessera: (a) *Magnus erat
Abraham, sed magnus respectu hominum; cum autem*
ad

(a) *S. Cyrillus supra.*